# I. DISPOSICIONS GENERALS

## MINISTERI D'ECONOMIA, COMERÇ I EMPRESA

**20915** *Reial decret 813/2026, de 7 d'octubre, pel qual es modifiquen diversos reials decrets en l'àmbit del sector financer per adaptar-los al marc normatiu vigent.*

I

Aquest Reial decret té com a objectiu actualitzar la normativa reglamentària en matèria de prevenció del blanqueig de capitals, per adaptar-la als nous riscos, les metodologies i els avenços tecnològics que han sorgit els darrers anys, així com a les noves exigències internacionals que ha de complir Espanya com a membre del Grup d'Acció Financera Internacional (GAFI). Aquesta revisió és especialment pertinent en el context de l'avaluació mútua del GAFI a Espanya, que s'ha d'iniciar el 2026 i que ha de fer una revisió completa del marc de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

Així mateix, aquesta reforma s'emmarca en el compliment de les obligacions internacionals que assumeix Espanya en l'àmbit de les Nacions Unides per prevenir i lluitar contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme. En particular, pren en consideració la Convenció de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional i els seus protocols, feta a Nova York el 15 de novembre de 2000, els articles 6 i 7 de la qual són relatius a la penalització del blanqueig del producte del delicte i a les mesures per combatre'l. De la mateixa manera, s'atenen les previsions de la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, feta a Nova York el 31 d'octubre de 2003, especialment els articles 14 i 23, que estableixen obligacions en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i de tipificació penal de conductes vinculades.

Igualment, transposa parcialment la Directiva (UE) 2024/1640 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2024, relativa als mecanismes que han d'establir els estats membres a l'efecte de la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, per la qual es modifica la Directiva (UE) 2019/1937 i es modifica i deroga la Directiva (UE) 2015/849, en les qüestions que es poden incorporar amb caràcter més immediat mitjançant aquesta norma de rang reglamentari, cosa que permet mantenir actualitzat el sistema espanyol de prevenció del blanqueig de capitals, així com resoldre certes deficiències que se n'han observat durant els anys de vigència.

Així mateix, aquest Reial decret introdueix diverses modificacions puntuals en normes reglamentàries del sector financer a fi d'adequar-les a les actualitzacions recents del marc normatiu de la Unió Europea, millorar-ne la coherència interna o reduir càrregues administratives innecessàries o redundants. Aquestes reformes inclouen, en particular, ajustaments derivats de la normativa europea de resolució bancària, de les regles de supervisió consolidada de les empreses de serveis d'inversió i de la Directiva de requisits de capital. S'hi incorporen també millores orientades a simplificar i racionalitzar determinades obligacions d'informació que preveuen la normativa de transparència d'emissors i el règim dels fons de garantia de dipòsits. A més, en l'àmbit dels comptes de pagament bàsics, es permet que determinades entitats sense ànim de lucre del Sistema nacional d'acollida o del tercer sector puguin proveir informació sobre el risc d'exclusió financera en supòsits excepcionals i després de l'autorització de les autoritats competents en matèria de serveis socials. L'objectiu últim és facilitar l'acreditació de la vulnerabilitat econòmica per accedir a comptes de pagament bàsics gratuïts. També es modifica la normativa reglamentària sobre instruments financers amb la finalitat d'ampliar l'accés de les companyies que cotitzen a Espanya a altres inversors i mercats, per exemple, per mitjà de facilitar la cotització simultània a Espanya i a altres mercats fora de la UE i mantenir el registre principal a Espanya.

Finalment, es flexibilitzen i s'amplien els mitjans de pagament disponibles per a les administracions públiques, i es permet habilitar mitjans electrònics de pagament, com ara les targetes.

II

Aquest Reial decret s'estructura en les parts següents: títol de la disposició; una part expositiva que es divideix en tres apartats; una part dispositiva que consta d'onze articles, i una disposició addicional única, tres de transitòries, una de derogatòria única i quatre de finals.

Els articles primer i segon tenen com a objectiu flexibilitzar i ampliar els mitjans de pagament disponibles per a les administracions públiques i habilitar mitjans electrònics de pagament, com ara les targetes. Per fer-ho, es modifiquen el Reial decret 640/1987, de 8 de maig, sobre pagaments lliurats «a justificar», i el Reial decret 725/1989, de 16 de juny, sobre avançaments de caixa fixa, per incloure expressament la referència a la targeta bancària com a mitjà de pagament, en els termes que prevegi una ordre del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, a proposta conjunta del Ministeri d'Hisenda i del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa.

L'article tercer modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit, per ajustar la regulació a la Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa als sistemes de garantia de dipòsits. Principalment, l'objectiu és flexibilitzar la data de meritació de les aportacions al compartiment de valors, de manera que s'ofereixi més temps a les entitats adherides perquè informin el Fons de Garantia de Dipòsits dels valors garantits que constitueixen la base de càlcul.

L'article quart modifica el Reial decret 1362/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en relació amb els requisits de transparència relatius a la informació sobre els emissors els valors dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat de la Unió Europea, per reduir càrregues administratives, però mantenir una transparència suficient i millor alineada amb la normativa europea: s'eleva de l'1 % al 3 % el llindar de notificació d'adquisicions significatives d'accions durant una OPA, i s'ajusten les obligacions de notificació d'autocartera, així com s'han de notificar les operacions que resultin en una participació de l'emissor que superi o assoleixi els llindars del 3 %, del 5 % o del 10 %, o bé que es redueixi per sota d'aquests llindars. D'altra banda, se suprimeix l'exigència d'identificar i comunicar totes les operacions que condueixen a l'encreuament dels llindars esmentats, que preveu la lletra *c* de l'article 41, i es redueixen càrregues innecessàries, així com l'obligació de notificació dels administradors i els directius d'emissors que regulen els articles 25.2, 31, 35.3 i 35.9, 36.2 i 47, i la disposició addicional primera del Reial decret 1362/2007, de 19 d'octubre, pel fet de trepitjar-se amb el règim de comunicació d'operacions que preveu l'article 19 del Reglament (UE) 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre l'abús de mercat, i no exigir-se per la Directiva 2004/109/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004, sobre l'harmonització dels requisits de transparència relatius a la informació sobre els emissors els valors dels quals s'admeten a negociació en un mercat regulat i per la qual es modifica la Directiva 2001/34/CE. Aquestes modificacions s'alineen amb l'estratègia de simplificació normativa acordada en el si de la Unió Europea per millorar la competitivitat dels mercats de capitals comunitaris.

L'article cinquè modifica el Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme aprovat pel Reial decret 304/2014, de 5 de maig. En primer lloc, s'introdueixen certes modificacions en relació amb el sector notarial: se suprimeix l'apartat 2 de l'article 3 per eliminar l'exclusió dels actes notarials i registrals que no tinguin contingut econòmic o patrimonial o no siguin rellevants a l'efecte de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del

terrorisme; es recull, a l'article 4, que la identificació i la comprovació de la identitat s'han de dur a terme en tot cas en les operacions que es facin davant de notari; es modifica l'article 31 per especificar que els notaris han d'aplicar polítiques i procediments de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme segons el que estableixen els seus òrgans centralitzats de prevenció, i es modifica l'article 44.2 per reforçar el paper dels òrgans centralitzats de prevenció.

En segon lloc, en matèria de diligència deguda, també es reforma l'article 4 per incloure que la identificació i la comprovació de la identitat s'hagi de dur a terme també en les operacions efectuades en *criptocaixers*.

Així mateix, com a conseqüència de l'aprovació del Reial decret 255/2025, d'1 d'abril, pel qual es regula el document nacional d'identitat, s'emprenen les adaptacions necessàries per regular-ne la utilització de la versió digital. En concret, es modifica l'article 6 per establir de manera expressa que la identificació es pot fer utilitzant la versió tant física com digital, i l'article 28 perquè, a l'efecte de la conservació de documents, es guardi la informació obtinguda a través de mitjans d'identificació electrònica.

D'altra banda, es modifica l'article 12 perquè, en els casos en què, en iniciar la relació de negoci, els subjectes obligats no hagin pogut completar les mesures de diligència, valorin la procedència de comunicar per indici, després d'elaborar l'informe especial a què es refereix l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Igualment, en relació amb les operacions no presencials que regula l'article 21, s'introdueixen dues modificacions. D'una banda, per als supòsits en què la identitat del client s'acrediti a través de procediments segurs d'identificació de clients en operacions no presencials, s'inclou com a condició que aquests procediments compleixin els requisits mínims que estableixen les autoritzacions generals publicades pel Servei Executiu de la Comissió. Aquesta modificació té per objecte reforçar la seguretat jurídica i la fiabilitat dels procediments d'identificació no presencial, i exigeix que els mecanismes utilitzats s'ajustin als requisits mínims que estableix el Servei Executiu de la Comissió en les seves autoritzacions generals, amb la qual cosa garanteix nivells homogenis i tècnics de seguretat.

D'altra banda, en relació amb els operadors de joc, es modifica l'article 21 perquè es comprovi que el titular del mitjà de pagament usat en els dipòsits i les retirades és el titular del compte de joc, de manera que s'evitin els efectes indesitjats que l'actual regulació ha comportat.

En tercer lloc, en relació amb les mesures de control intern, es modifica l'article 31 per, d'una banda, recollir que els subjectes obligats aprovin per escrit i apliquin polítiques i procediments adequats també en matèria d'aplicació de les sancions i contramesures financeres, i de l'altra, suprimir l'excepció que es recollia fins ara per a determinats subjectes obligats de designar representant davant del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara endavant, Servei Executiu de la Comissió).

En aquest sentit, es modifica també l'article 35 per establir que, en el cas de subjectes obligats que conformin un grup empresarial, el representant pot designar fins a un màxim de tres persones autoritzades.

Igualment, es reforma l'article 32 perquè l'anàlisi prèvia de risc en què s'han de basar els procediments de control intern s'elabori tenint en compte, com a mínim, l'anàlisi nacional de riscos, l'anàlisi supranacional de riscos de la Unió Europea i les anàlisis sectorials de riscos rellevants elaborades per les autoritats competents, així com la informació sobre els riscos de blanqueig de capitals, de finançament del terrorisme i de no aplicació i elusió de les sancions i contramesures financeres internacionals facilitada per les autoritats competents.

En quart lloc, es modifica l'article 42 per alinear la regulació de les fundacions i les associacions amb els estàndards del GAFI en la matèria i l'enfocament basat en risc requerit. Aquesta regulació no és aplicable a les entitats religioses, que es regeixen per la seva normativa específica, integrada per la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de llibertat religiosa i el Reial decret 594/2015, de 3 de juliol, pel qual es regula el Registre d'entitats religioses.

Així mateix, es modifiquen els articles 48 i 49 per delimitar les competències relacionades amb la congelació o el bloqueig de fons o recursos econòmics.

En cinquè lloc, es modifiquen els articles 63 i 65 per actualitzar les referències als òrgans competents adequats i incloure que el Comitè d'Intel·ligència Financera és el responsable d'elaborar l'anàlisi nacional de riscos.

Igualment, s'hi incorpora un nou article 66 *bis*, que desplega l'article 44.2.*n* de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, relatiu a les estadístiques, que recull també quin contingut han de tenir i incorpora els requisits que contenen les recomanacions 1 i 33 del GAFI.

En sisè lloc, en relació amb el Servei Executiu de la Comissió, es regulen els requisits de nomenament del director, així com les causes de cessament, entre les quals figuren la finalització del període per al qual va ser nomenat, la renúncia o el fet d'estar incurs en una causa d'incompatibilitat.

Igualment, s'hi incorpora un article 67 *bis* per recollir la informació que ha de trametre el Servei Executiu de la Comissió als subjectes obligats.

En línia amb això, i d'acord amb les funcions assignades al Servei Executiu de la Comissió, s'inclou un nou article 67 *ter* relatiu a l'anàlisi nacional de riscos, que desplega el que disposa l'article 44.2.*ñ* de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i en delimita el contingut mínim; i un article 67 *quater* que regula el contingut de l'informe anual que ha d'elaborar el Servei Executiu de la Comissió, i que ha de recollir, entre d'altres, dades sobre diverses estadístiques, informació sobre les tendències i les tipologies que es derivin dels arxius difosos a altres autoritats competents o les competències del Servei Executiu de la Comissió.

Finalment, es modifica l'article 68 per possibilitar que, mitjançant el conveni corresponent subscrit amb la Comissió Nacional de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, es puguin adscriure al Servei Executiu de la Comissió funcionaris de les policies autonòmiques amb competències en blanqueig de capitals, finançament del terrorisme i finançament de la proliferació. En línia amb aquesta modificació, s'incorporen els articles 68 *bis* i 68 *ter* per recollir la possibilitat que s'incorporin també al Servei Executiu funcionaris de l'Administració General de l'Estat competents en matèries connexes amb el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme i el finançament de la proliferació i el personal estatutari procedent del Centre Nacional d'Intel·ligència.

L'article sisè modifica el Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i reforça la col·laboració supervisora del Banc d'Espanya mitjançant la incorporació expressa de tots els ens rellevants del grup consolidable –regulats i no regulats, filials no regulades, sucursals significatives, empreses matrius i autoritats competents–, amb la finalitat d'ajustar-ne el contingut al que disposa l'article 117.1.*a* de la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE.

L'article setè modifica el Reial decret 1012/2015, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i pel qual es modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit, per actualitzar la determinació de les contribucions *ex ante* al fons de resolució nacional d'acord amb el Reglament delegat (UE) 2015/63 de la Comissió, de 21 d'octubre de 2014, pel qual es completa la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les contribucions *ex ante* als mecanismes de finançament de la resolució, i suprimir la referència a la data de l'1 de maig per determinar la contribució al fons de resolució nacional i substituir-la pel que preveu el Reglament delegat, i per clarificar el perímetre de consolidació del grup de resolució, excloent-ne les entitats exemptes del requisit mínim de fons propis i passius admissibles.

L'article vuitè modifica el Reial decret 164/2019, de 22 de març, pel qual s'estableix un règim gratuït de comptes de pagament bàsics en benefici de persones en situació de

vulnerabilitat o amb risc d'exclusió financera, amb la finalitat de facilitar l'acreditació de la vulnerabilitat econòmica per accedir a comptes de pagament bàsics gratuïts, i permetre que determinades entitats sense ànim de lucre del sistema nacional d'acollida o del tercer sector puguin proveir informació sobre el risc d'exclusió financera en supòsits excepcionals i després de l'autorització de les autoritats competents en matèria de serveis socials.

L'article novè modifica el Reial decret 813/2023, de 8 de novembre, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de la resta d'entitats que presten serveis d'inversió, i suprimeix l'obligació que les entitats de països tercers que operen en règim de lliure prestació de serveis remetin anualment a la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) informació equivalent a l'exigida a les sucursals, en no estar prevista en la normativa europea i existir canals alternatius d'informació, amb la qual cosa redueix càrregues administratives innecessàries. Així mateix, es preveu una habilitació expressa a favor de la CNMV perquè concreti i desplegui els requisits del sistema de govern corporatiu de les empreses de serveis d'inversió, com ja va passar amb el Reial decret 217/2008, de 15 de febrer, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de les altres entitats que presten serveis d'inversió i pel qual es modifica parcialment el Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1309/2005, de 4 de novembre, on una previsió similar va permetre a la CNMV desplegar la Circular 1/2014, de 26 de febrer, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sobre els requisits d'organització interna i de les funcions de control de les entitats que presten serveis d'inversió.

L'article desè introdueix un nou apartat en l'article 34 del Reial decret 814/2023, de 8 de novembre, sobre instruments financers, admissió a negociació, registre de valors negociables i infraestructures de mercat, per facilitar la negociació simultània de valors espanyols en mercats estrangers sense necessitat de traslladar fora d'Espanya el registre principal de l'emissió. La reforma ofereix una alternativa que permet mantenir a Espanya el dipositari central de referència, encara que part dels valors es dipositin en un dipositari central localitzat fora de la Unió Europea per negociar-los en un altre mercat. A aquest efecte, s'habilita el dipositari central espanyol a mantenir un compte tècnic, de caràcter global i merament comptable, destinat a reflectir el saldo dels valors dipositats fora de la Unió i a verificar que la integritat de l'emissió sigui correcta. Aquest compte no atribueix un títol de legitimació sobre els valors negociables anotats en el registre central, per la qual cosa no n'afecta la titularitat, però aporta més seguretat jurídica i claredat operativa al model.

A més, en aquest article també es precisa l'abast de la verificació que efectua l'organisme rector del mercat dels requisits d'admissió a negociació dels valors no participatius en mercats regulats, i la limita a la comprovació del compliment dels requisits exigibles i de la suficiència formal de la documentació presentada, i aclareix que aquesta verificació no determina la responsabilitat de l'organisme rector del mercat per la manca de veracitat de la informació continguda en la documentació esmentada.

L'article onzè modifica el Reial decret 815/2023, de 8 de novembre, pel qual es desplega la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió, en relació amb els registres oficials de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la cooperació amb altres autoritats i la supervisió d'empreses de serveis d'inversió, perquè es facin constar, en el registre públic de sancions de la CNMV, les sancions lleus derivades de la comissió d'infraccions tipificades en les lletres *a* i *d* de l'article 310 de la Llei 6/2023, de 17 de març. A més, s'hi incorpora un nou supòsit d'atribució de la supervisió consolidada a la CNMV quan supervisi en base individual més d'una societat d'inversió dins d'un grup i la suma dels balanços sigui superior a la suma del total dels balanços de la resta de les societats d'inversió del grup supervisades en base individual per qualsevol altra autoritat competent.

Així mateix, s'hi inclou una disposició addicional única a fi d'establir un període de dotze mesos durant el qual el director del Servei Executiu de la Comissió pot continuar exercint les funcions del seu mandat fins al nomenament de qui li hagi de succeir a partir de l'expiració del mandat.

D'altra banda, s'hi inclouen tres disposicions transitòries per garantir la incorporació adequada de les modificacions operades en el Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

La primera d'elles té per objecte establir un període de sis mesos perquè tant els operadors de joc com els jugadors mateixos puguin emprendre les adaptacions tècniques i operatives necessàries per complir amb la nova modalitat d'acreditació de la identitat que introdueix l'article 21.

La segona d'elles estableix un període transitori de nou mesos perquè els subjectes obligats compresos en els apartats *i* a *u*, ambdós inclusivament, de l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, que, amb inclusió dels agents, ocupin menys de 10 persones i el volum de negocis anual dels quals o el balanç general anual dels quals no superi els 2 milions d'euros puguin comunicar al Servei Executiu de la Comissió el nomenament del seu representant.

La tercera d'elles recull el règim transitori de divuit mesos per utilitzar mitjans d'identificació electrònica.

Finalment, la disposició final primera, referida al títol competencial, estableix que els articles 1 i 2 del Reial decret es fonamenten en la competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.14a de la CE, mentre que els articles 3 a 11 mantenen els mateixos fonaments competencials que les normes que modifiquen. Així mateix, la disposició addicional única i les disposicions transitòries 1a i 2a s'emparen en l'article 149.1.6a, 11a i 13a.

La disposició final segona explicita la incorporació parcial de la Directiva 2024/1640 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2024.

Igualment, la disposició final tercera recull l'habilitació al ministre d'Economia, Comerç i Empresa per dictar, per ordre ministerial, la disponibilitat i els mitjans tecnològics necessaris per executar les modificacions operades per l'article cinquè, apartats tres i sis, en els articles 6.1.*a* i 28 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Per la seva part, la disposició final quarta recull l'entrada en vigor de la norma.

III

Aquest Reial decret respon als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Aquest Reial decret respon al principi de necessitat en la mesura que introdueix modificacions imprescindibles per garantir l'aplicació i l'actualització correctes del marc regulador financer, i adaptar-lo als canvis operats en la normativa de la Unió Europea i a les necessitats pràctiques detectades per les autoritats supervisores. Les reformes incloses introdueixen ajustaments tècnics encaminats a facilitar l'operativa de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, així com el règim del fons de garantia de dipòsits, i evitar buits normatius o criteris interpretatius divergents.

El principi d'eficàcia queda plenament satisfet, ja que les modificacions incorporades permeten assolir els objectius perseguits pel Reial decret mitjançant ajustaments normatius concrets, específics i directament aplicables. En actualitzar procediments, redefinir llindars informatius i aclarir competències supervisores, es millora la coherència normativa i es garanteix que el marc regulador pugui operar de manera efectiva, i reforçar tant la supervisió com la protecció dels usuaris.

Aquest Reial decret compleix el principi de proporcionalitat en limitar-se a introduir les modificacions estrictament necessàries per garantir l'adequació de l'ordenament jurídic a les exigències europees i a la pràctica supervisora, sense imposar càrregues addicionals que no siguin justificades. Les reformes es concentren en ajustaments puntuals de caràcter tècnic –com la modificació de llindars, la precisió d'obligacions documentals o l'adaptació de calendaris– sense crear nous règims regulatoris ni incrementar els requisits per als subjectes obligats més enllà del que és imprescindible.

El principi de seguretat jurídica es reforça mitjançant l'aclariment de preceptes dispersos en diferents reials decrets que regulen àmbits essencials del sistema financer, així com mitjançant l'harmonització d'aquests amb les disposicions de la normativa europea aprovada recentment.

En relació amb el principi de transparència, en el procediment d'elaboració d'aquest Reial decret s'ha tingut en compte el que disposa la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

S'ha dut a terme el tràmit de consulta pública prèvia per a les modificacions normatives de l'article cinquè d'aquest Reial decret, però s'ha prescindit d'aquest tràmit per a la resta articles d'acord amb el que preveu l'article 26.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, en no imposar aquests noves obligacions rellevants als destinataris i limitar-se a regular aspectes parcials d'una matèria, degut al seu caràcter estrictament tècnic i al seu impacte econòmic i regulatori limitat.

Això no obstant, s'ha dut a terme el tràmit d'audiència pública que preveu l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, i s'ha possibilitat així la participació dels destinataris potencials, amb la qual cosa s'ha assegurat el compliment del principi de transparència. En aquest sentit, cal destacar l'àmplia participació dels sectors afectats, les observacions dels quals s'han valorat i, si s'esqueia, s'han incorporat al text normatiu.

Igualment, s'han obtingut els informes de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, en el si de la qual s'han obtingut els informes de les policies autonòmiques amb competències en la matèria; del Consell de Consumidors i Usuaris; del Consell General del Poder Judicial; del Consell Fiscal, i del Consell Estatal d'Organitzacions no Governamentals d'Acció Social, així com dels ministeris de Cultura; d'Igualtat; de Política Territorial i Memòria Democràtica; de Drets Socials, Consum i Agenda 2030; d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions; de l'Interior; d'Hisenda; d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, i de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

Així mateix, es compleix el principi d'eficiència perquè aquest Reial decret no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries.

Els articles primer i segon d'aquest Reial decret es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

Els articles tercer a onzè s'emparen en els mateixos títols competencials invocats en les normes objecte de modificació.

La disposició addicional única i la disposició transitòria segona es dicten a l'empara de les competències 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució, ja que atribueixen a l'Estat les competències sobre bases de l'ordenació del crèdit i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

La disposició transitòria primera s'empara en les competències 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució, ja que atribueixen a l'Estat les competències sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurança, i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre d'Economia, Comerç i Empresa, després de l'aprovació del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i després de la deliberació del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 d'octubre de 2026,

DISPOSO:

**Article primer.** *Modificació del Reial decret 640/1987, de 8 de maig, sobre pagaments lliurats «a justificar».*

L'article 6 del Reial decret 640/1987, de 8 de maig, sobre pagaments lliurats «a justificar», queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Disposició de fons.*

Les disposicions de fons dels comptes a què fa referència l'article 5è d'aquest Reial decret s'han d'efectuar mitjançant xecs nominatius o transferències bancàries, autoritzats amb les signatures mancomunades del caixer pagador i del funcionari que designi el cap de la unitat administrativa a què estigui adscrita la Caixa pagadora o dels seus substituts. Aquestes disposicions de fons també es poden fer, de manera excepcional i quan la seva necessitat estigui degudament justificada perquè no són aplicables els mitjans ordinaris de disposició de fons, mitjançant targeta bancària, en els termes que s'estableixi reglamentàriament per ordre ministerial conjunta dels ministeris amb competència en matèria d'hisenda i d'economia.

En els organismes públics que utilitzin sistemes de pagament similars als de pagaments lliurats "a justificar", es pot utilitzar també com a mitjà de pagament la targeta de crèdit, i se n'ha d'ajustar l'ús als mateixos requisits que estableix la normativa vigent.»

**Article segon.** *Modificació del Reial decret 725/1989, de 16 de juny, sobre avançaments de caixa fixa.*

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 6 del Reial decret 725/1989, de 16 de juny, sobre avançaments de caixa fixa, amb la redacció següent:

«3. Les disposicions de fons també es poden fer, de manera excepcional i quan la seva necessitat estigui degudament justificada perquè no són aplicables els mitjans ordinaris de disposició de fons, mitjançant targeta bancària, en els termes que s'estableixi reglamentàriament per ordre ministerial conjunta dels ministeris amb competència en matèria d'hisenda i d'economia.

En els organismes públics que utilitzin sistemes de pagament similars als d'avançaments de caixa fixa, es pot utilitzar també com a mitjà de pagament la targeta de crèdit, i se n'ha d'ajustar l'ús als mateixos requisits que estableix la normativa vigent.»

**Article tercer.** *Modificació del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit.*

La lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 3 del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit, queda redactada de la manera següent:

«b) En el cas de les aportacions al compartiment de garantia de valors, el valor de cotització dels valors garantits, segons el que defineix l'article 4.2. Quan entre aquests darrers figurin valors i instruments financers no negociats en un mercat secundari, espanyol o estranger, la seva base de càlcul ve donada pel seu valor nominal o pel de reemborsament, el que sigui més propi del tipus de valor o instrument financer de què es tracti, llevat que s'hagi declarat o consti un altre valor més significatiu a efectes del seu dipòsit o registre.»

**Article quart.** *Modificació del Reial decret 1362/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en relació amb els requisits de transparència relatius a la informació sobre els emissors els valors dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat de la Unió Europea.*

El Reial decret 1362/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en relació amb els requisits de transparència relatius a la informació sobre els emissors els valors dels quals estiguin admesos a negociació en

un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat de la Unió Europea, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 25 queda sense contingut.
Dos. L'apartat 6 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«6. En el cas d'una oferta pública d'adquisició d'accions, els accionistes de la societat afectada que adquireixin valors que atribueixin drets de vot han de notificar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors aquesta adquisició quan la proporció de drets de vot en poder seu assoleixi o superi el 3 %. Així mateix, aquests accionistes o els accionistes de la societat afectada que ja tinguin el 3 % dels drets de vot han de notificar qualsevol operació que impliqui una variació posterior en aquest percentatge. El contingut de les comunicacions que preveu aquest apartat s'ha d'ajustar al que estableix l'article 34. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de difondre aquesta informació immediatament.

Les obligacions del paràgraf anterior són aplicables a partir de l'anunci de l'oferta pública d'adquisició d'accions fins a la liquidació o la retirada d'aquesta oferta.»

Tres. L'article 31 queda sense contingut.
Quatre. Els apartats 3 i 9 de l'article 35 queden sense contingut.
Cinc. L'apartat 2 de l'article 36 queda sense contingut.
Sis. L'apartat 1 de l'article 40 queda redactat de la manera següent:

«1. L'emissor d'accions admeses a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea, per al qual Espanya sigui Estat d'origen, ha de comunicar a la CNMV la proporció de drets de vot que quedi en poder seu, de conformitat amb el que preveu l'article 41, quan adquireixi o cedeixi accions pròpies que atribueixin drets de vot, en un sol acte o per actes successius, sia per si mateix sia a través d'una entitat controlada o per una persona interposada, i la seva participació assoleixi, o creui, per sobre o per sota, els llindars del 3 %, del 5 % o del 10 % dels drets de vot. L'emissor disposa d'un termini màxim de quatre dies de negociació des d'aquesta adquisició o cessió per efectuar-ne la comunicació.»

Set. La lletra *c* de l'article 41 queda sense contingut.
Vuit. L'article 47 queda sense contingut.
Nou. La disposició addicional primera queda sense contingut.

**Article cinquè.** *Modificació del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, aprovat pel Reial decret 304/2014, de 5 de maig.*

El Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, aprovat pel Reial decret 304/2014, de 5 de maig, queda modificat de la manera següent:

U. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 3.
Dos. L'apartat 1 de l'article 4 es redacta en els termes següents:

«Article 4. *Identificació formal.*

1. Els subjectes obligats han d'identificar i comprovar, mitjançant documents fefaents, la identitat de totes les persones físiques o jurídiques que pretenguin establir relacions de negoci o intervenir en qualssevol operacions ocasionals l'import de les quals sigui igual o superior a 1.000 euros, a excepció del pagament de premis de loteries i altres jocs d'atzar, on s'ha d'identificar i comprovar la identitat en relació amb els premis l'import del quals sigui igual o superior a 2.500

euros, sens perjudici del que disposa la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, i la seva normativa de desplegament.

En les operacions d'enviament de diners, les de gestió de transferències, les efectuades davant de notari, a excepció dels actes notarials que indica l'article 163 del Reglament notarial, i les dutes a terme en caixers de criptoactius, s'ha d'identificar i comprovar la identitat en tot cas.

No és preceptiva la comprovació de la identitat en l'execució d'operacions quan no concorrin dubtes respecte de la identitat de l'intervinent, quedi acreditada la participació en l'operació mitjançant la signatura manuscrita o electrònica en els termes que preveu la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquest Reglament, i aquesta comprovació s'hagi practicat prèviament a l'establiment de la relació de negoci.»

Tres. El paràgraf *a* de l'apartat 1 de l'article 6 es modifica en els termes següents:

«a) Per a les persones físiques de nacionalitat espanyola, el document nacional d'identitat, en la seva versió física o digital, segons la definició que conté el Reial decret 255/2025, d'1 d'abril, pel qual es regula el document nacional d'identitat.

Per a les persones físiques de nacionalitat estrangera, la targeta d'identitat d'estranger, el passaport o, en el cas de ciutadans de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, el document, la carta o la targeta oficial d'identitat personal expedida per les autoritats d'origen. Així mateix, és un document vàlid per identificar estrangers el document d'identitat expedit pel Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació per al personal de les representacions diplomàtiques i consulars de països tercers a Espanya.

Excepcionalment, els subjectes obligats poden acceptar altres documents d'identitat personal expedits per una autoritat governamental sempre que gaudeixin de les garanties d'autenticitat adequades i incorporin una fotografia del titular.»

Quatre. L'article 12 es redacta en els termes següents:

«Article 12. *Diligència deguda i prohibició de revelació.*

1. Amb independència de qualsevol excepció, exempció o llindar, si durant l'establiment o en el curs d'una relació de negoci o de l'execució d'operacions sorgissin indicis o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, els subjectes obligats han d'identificar i verificar la identitat del client i del titular real amb caràcter previ al compliment del que disposen els articles 17 i 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

No obstant això, en aquests casos, els subjectes obligats han de tenir en compte el risc de revelació, i poden ometre la pràctica de les mesures de diligència deguda que preveu el paràgraf precedent quan considerin raonablement que revelarien al client, o al potencial client, l'examen o la comunicació de l'operació.

2. En els casos en què, de conformitat amb l'article 7.3 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, els subjectes obligats no hagin pogut completar les mesures de diligència deguda a l'inici de la relació de negoci, han d'analitzar la procedència de comunicar per indici aquesta circumstància, en els termes de l'article 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, després d'efectuar l'examen especial a què es refereix l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.»

Cinc. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Requisits en les relacions de negoci i les operacions no presencials.*

1. Els subjectes obligats poden establir relacions de negoci o executar operacions a través de mitjans telefònics, electrònics o telemàtics amb clients que no es trobin físicament presents, sempre que hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la identitat del client quedi acreditada de conformitat amb el que disposa la normativa aplicable sobre signatura electrònica.

b) Que la identitat del client quedi acreditada mitjançant una còpia del document d'identitat –entre els que estableix l'article 6– que correspongui, sempre que aquesta còpia s'expedeixi per un fedatari públic.

c) Que el primer ingrés procedeixi d'un compte a nom del mateix client obert en una entitat domiciliada a Espanya, a la Unió Europea o a països tercers equivalents.

d) Que la identitat del client quedi acreditada mitjançant l'ús d'altres procediments segurs d'identificació de clients en operacions no presencials, sempre que aquests procediments compleixin els requisits mínims que estableixen les autoritzacions generals publicades pel Servei Executiu de la Comissió. En tot cas, en el termini d'un mes des de l'establiment de la relació de negoci no presencial, els subjectes obligats han d'obtenir d'aquests clients una còpia de tots els documents necessaris per practicar la diligència deguda, sens perjudici de l'excepció que preveu la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

2. L'acreditació de la identitat del client en relació amb els operadors de joc a través de mitjans electrònics, informàtics, telemàtics i interactius, a més de la comprovació de les circumstàncies de l'apartat 1, requereix comprovar que el titular del mitjà de pagament usat en els dipòsits i les retirades és el titular del compte de joc.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 28 es modifica de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats han de conservar tota la documentació obtinguda o generada en l'aplicació de les mesures de diligència deguda, amb inclusió, en particular, de les còpies dels documents fefaents d'identificació, incloent-hi la informació obtinguda a través dels mitjans d'identificació electrònica, les declaracions del client, la documentació i la informació aportada pel client o obtinguda de fonts fiables independents, la documentació contractual i els resultats de qualsevol anàlisi efectuada, durant un període de deu anys des de la terminació de la relació de negoci o l'execució de l'operació ocasional.»

Set. L'apartat 1 de l'article 31 es modifica de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats han d'aprovar per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats de prevenció del blanqueig de capitals, del finançament del terrorisme i d'aplicació de les sancions i contramesures financeres internacionals.

Els corredors d'assegurances i els subjectes obligats compresos en els apartats *i* a *u*, ambdós inclusivament, de l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, que, amb inclusió dels agents, ocupin menys de 10 persones i el volum de negocis anual dels quals o el balanç general anual dels quals no superi els 2 milions d'euros quedin exceptuats de les obligacions que refereix aquest article i els articles 32, 33, 38 i 39. Aquestes excepcions no són aplicables als subjectes obligats integrats en un grup empresarial que superi aquestes xifres ni als

subjectes obligats compresos en l'article 2.1.*n*, que han d'aplicar polítiques i procediments de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme segons el que estableixen els seus òrgans centralitzats de prevenció.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 32 queda modificat de la manera següent:

«1. Els procediments de control intern s'han de fonamentar en una anàlisi prèvia de risc que s'ha d'elaborar tenint en compte, com a mínim, l'anàlisi nacional de riscos, l'anàlisi supranacional de riscos de la Unió Europea i les anàlisis sectorials de riscos rellevants elaborades per les autoritats competents, així com la informació sobre els riscos de blanqueig de capitals, de finançament del terrorisme i de no aplicació i elusió de les sancions i contramesures financeres internacionals facilitada per les autoritats competents. Aquesta anàlisi s'ha de documentar pel subjecte obligat.

L'anàlisi ha d'identificar i avaluar els riscos del subjecte obligat per tipus de clients, països o àrees geogràfiques, productes, serveis, operacions i canals de distribució, tenint en compte variables com ara el propòsit de la relació de negoci, el nivell d'actius del client, el volum de les operacions i la regularitat o la durada de la relació de negoci.»

Nou. S'afegeix una lletra *o* a l'apartat 1 de l'article 33 amb la redacció següent:

«o) Un procediment estructurat d'aplicació de les sancions i contramesures financeres internacionals.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats han de designar un representant davant del Servei Executiu de la Comissió, que ha de ser responsable del compliment de les obligacions d'informació que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril. El representant pot designar, així mateix, fins a dues persones autoritzades que han d'actuar sota la direcció i la responsabilitat del representant davant del Servei Executiu de la Comissió. En el cas dels subjectes obligats que conformin un grup empresarial, el representant pot designar fins a un màxim de tres persones autoritzades.

La proposta de nomenament del representant i, si s'escau, dels autoritzats s'ha de dur a terme mitjançant una declaració responsable subscrita pel subjecte obligat, en què es declari expressament que el designat compleix cadascun dels requisits que exigeix la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i aquest Reglament per exercir el seu càrrec. La proposta de nomenament de les persones autoritzades s'ha de fer igualment mitjançant declaració responsable adreçada al Servei Executiu de la Comissió signada pel representant.

A l'efecte del que disposa l'article 25 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, els subjectes obligats han de conservar la documentació acreditativa del compliment dels aspectes que contenen les declaracions responsables i a disposició del Servei Executiu de la Comissió per examinar-la i verificar-la quan es requereixi.

Els subjectes obligats han de mantenir actualitzades les dades del nomenament del representant i dels autoritzats inicialment comunicades al Servei Executiu de la Comissió. Els nomenaments, els cessaments i l'actualització de les dades inicialment comunicades s'han de fer, segons correspongui, pels subjectes obligats o pels seus representants, mitjançant els tràmits i formularis corresponents que posa a disposició el Servei Executiu de la Comissió al seu portal d'internet.»

Onze. L'article 42 queda redactat en els termes següents:

«Article 42. *Fundacions i associacions.*

1. Les fundacions i les associacions sense ànim de lucre que tinguin com a objectiu principal un benefici públic, entre les quals es troben les que tenen finalitats caritatives, religioses, culturals, educatives, socials o fraternals, o les que duguin a terme un altre tipus d'obres bones, que mobilitzin recursos financers, que, d'acord amb l'anàlisi sectorial de risc a què es refereix l'apartat 6, tinguin un risc inherent superior al mitjà d'acord amb la classificació que estableix l'article 12.3 del Reglament (UE) 2024/1620 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2024, pel qual es crea l'Autoritat de Lluita contra el Blanqueig de Capitals i el Finançament del Terrorisme i es modifiquen els reglaments (UE) 1093/2010, (UE) 1094/2010 i (UE) 1095/2010, i, en tot cas, les que duguin a terme activitats en jurisdiccions considerades de risc de finançament del terrorisme han de registrar i conservar la informació sobre els donants i els beneficiaris, d'acord amb els articles 3, 4 i 25 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, per a les transaccions amb un import superior a 1.000 euros, en els casos en què no sigui possible la utilització dels mecanismes que estableix la lletra *g* de l'apartat 3. Quan la naturalesa del projecte o l'activitat faci inviable la identificació individualitzada del donant, s'ha d'identificar el col·lectiu de donants i les seves característiques generals.

Per a la resta de les associacions i les fundacions que indica l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, la identificació i la conservació dels registres s'ha de fer d'acord amb les obligacions en matèria de comptabilitat i documentació que estableix la seva normativa específica.

2. Suprimit.

3. Sens perjudici del que preveu l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i de les obligacions que els siguin aplicables d'acord amb la seva normativa específica, totes les fundacions i les associacions sense ànim de lucre han d'aplicar les mesures següents:

a) Implementar procediments per garantir la idoneïtat dels membres dels òrgans de govern i d'altres llocs de responsabilitat de l'entitat. A aquest efecte, han de vetllar perquè cap persona a qui s'hagi condemnat per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, contra la hisenda pública i la Seguretat Social, contra l'Administració Pública i de falsedats i de finançament del terrorisme sigui titular real, directiu o tresorer, o formi part dels òrgans de govern o de representació d'aquestes organitzacions; o, alternativament, han d'establir procediments que garanteixin el control del risc derivat d'aquesta circumstància. A aquest efecte, les persones que exerceixin els càrrecs esmentats han de proveir el certificat d'antecedents penals a petició de l'entitat.

b) Suprimit.

c) Suprimit.

d) Suprimit.

e) Suprimit.

f) Col·laborar amb la Comissió i amb els seus òrgans de suport de conformitat amb el que disposa l'article 21 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i informar, així mateix, dels fets que puguin constituir indici o prova de finançament del terrorisme, blanqueig de capitals o els seus delictes precedents, a través dels canals que el Servei Executiu de la Comissió habiliti a aquest efecte.

g) Adoptar mesures conduents a promoure la canalització de fons mitjançant els subjectes obligats que estableix l'article 2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a fi d'afavorir-ne la traçabilitat, quan això sigui viable i compatible amb la naturalesa de l'activitat duta a terme.

4. Les administracions públiques o els seus organismes públics i entitats vinculades o dependents que atorguin subvencions a associacions i fundacions, així com els protectorats i els organismes encarregats de verificar la constitució de les associacions esmentades a l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió les situacions que detectin en l'exercici de les seves competències i que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme. Aquests organismes han d'informar raonadament la Secretaria de la Comissió quan detectin incompliments de les obligacions que estableix l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o del que disposa aquest article, en coordinació amb els òrgans competents i a fi d'evitar duplicitats innecessàries.

5. Les institucions de crèdit i financeres a què fa referència l'article 2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, han de facilitar el compliment de la lletra *g* de l'apartat anterior, sense menyscabar les obligacions que els són exigibles. Per fer-ho, han d'adoptar mesures adequades per identificar i avaluar els riscos de finançament del terrorisme i blanqueig de capitals dels clients que pertanyin a la categoria d'associacions o fundacions, així com les seves mesures mitigadores, i deixar constància per escrit, si s'escau, dels motius que porten a rebutjar-los com a clients.

6. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, amb la col·laboració tant de les autoritats competents segons la normativa específica com del sector, ha d'aprovar una anàlisi sectorial de risc en què s'identifiquin, dins de l'àmbit de les fundacions i les associacions sense ànim de lucre, quins són els sectors exposats a riscos significatius que els utilitzin per al finançament del terrorisme. Aquesta anàlisi s'ha d'actualitzar cada quatre anys o quan, a causa de canvis detectats en la valoració del risc, s'hagi de modificar.

7. El Servei Executiu de la Comissió ha d'adoptar mesures que afavoreixin la comprensió dels riscos i les obligacions de les organitzacions incloses en l'apartat 1, paràgraf primer, i en pot dur a terme activitats supervisores en els termes que estableix aquest article. En les actuacions de monitoratge, ha de tenir en consideració un enfocament basat en el risc.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 44 queda redactat de la manera següent:

«2. Els òrgans centralitzats de prevenció a què es refereix aquest article han d'exercir les funcions següents:

a) Examinar, per compte dels funcionaris incorporats, les operacions que presentin les circumstàncies que preveu l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. L'examen es pot fer a petició del funcionari incorporat o com a conseqüència de l'anàlisi d'índexs o bases de dades per l'òrgan centralitzat de prevenció. En tot cas, els funcionaris col·legiats han de posar en coneixement de l'òrgan centralitzat de prevenció, tan aviat com en tinguin coneixement, qualsevol fet o operació, amb independència de la seva quantia, que, per la seva naturalesa, es pugui relacionar amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

b) Comunicar, en nom i per compte dels funcionaris incorporats, les operacions a què fa referència l'article 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. La comunicació s'ha d'efectuar directament pel representant de l'òrgan centralitzat davant del Servei Executiu de la Comissió, i informar el funcionari intervinent. Excepcionalment, l'òrgan centralitzat de prevenció es pot abstenir d'informar el funcionari intervinent quan així se sol·liciti pel Servei Executiu de la Comissió o quan estimi que això pot posar en risc la investigació.

c) Obtenir informació sobre la titularitat real derivada dels actes en què intervinguin funcionaris incorporats.

d) Aprovar els procediments per aplicar efectivament les prohibicions d'operar, les mesures de bloqueig o altres restriccions o sancions financeres que

s'han establert per normes del dret de la Unió Europea o nacional, que són de compliment obligat per als subjectes obligats incorporats.

e) Atendre els requeriments de documentació i informació de la Comissió, dels seus òrgans de suport, o de qualsevol altra autoritat pública o dels agents de la policia judicial dels cossos i forces de seguretat de l'Estat legalment habilitats.

f) Efectuar l'anàlisi de risc de l'activitat exercida pels funcionaris col·legiats, en funció dels tipus d'intervinents, les àrees geogràfiques i les operacions, i actualitzar-la periòdicament.

g) Informar els funcionaris incorporats sobre tipologies i operacions de risc.

h) Aprovar les mesures de control intern que s'han d'aplicar pels funcionaris incorporats, que ha de ratificar el màxim òrgan decisor de la seva respectiva organització col·legial d'àmbit nacional, que són de compliment obligat per als subjectes obligats incorporats.

i) Auditar el compliment dels procediments de control intern per part dels funcionaris col·legiats. A aquest efecte, el màxim òrgan decisor de la seva respectiva organització col·legial d'àmbit nacional ha d'aprovar les directrius, la freqüència i el contingut de les auditories internes o accions específiques de comprovació que l'òrgan centralitzat ha de dur a terme de forma coordinada amb la resta de les accions de supervisió i control ordinàries dutes a terme d'acord amb les seves normes reguladores. En tot cas, els resultats específics de l'auditoria s'han de traslladar al Servei Executiu de la Comissió.

j) Dur a terme accions formatives dels funcionaris incorporats i del seu personal. Aquestes accions han de ser objecte d'un Pla anual, de conformitat amb el que estableix l'article 39.

k) Aprovar les mesures de correcció de la informació gravada pels funcionaris col·legiats en les bases de dades des de les quals es trasllada la informació als òrgans de suport de la Comissió per part de l'òrgan centralitzat de prevenció, que s'han de ratificar per l'organització col·legial d'àmbit nacional.»

Tretze. L'apartat 3 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«3. Un cop en vigor el reglament de la Unió Europea o que sigui eficaç l'acord del Consell de Ministres pel qual s'estableixi la mesura de congelació o bloqueig de fons o recursos econòmics contra una persona, organisme o entitat, aquesta mesura de congelació l'ha de dur a terme de manera immediata qualsevol persona física o jurídica. La congelació o bloqueig efectuat s'ha de comunicar immediatament, per escrit, per part dels subjectes obligats que indica l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a la Direcció General del Tresor i Política Financera, i incloure en la comunicació totes les dades relatives al titular, la quantia i la naturalesa dels fons o recursos econòmics que s'hagin congelat o bloquejat i la resta de circumstàncies que hi concorren.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 49 es modifica en els termes següents:

«1. La Direcció General del Tresor i Política Financera, a través de la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals, pot autoritzar l'alliberament de determinats fons, congelats o bloquejats, quan es verifiquin les condicions que estableix el reglament de la Unió Europea o l'acord del Consell de Ministres que sigui aplicable.»

Quinze. El paràgraf *k* de l'apartat 1 de l'article 63 queda redactat de la manera següent:

«k) La persona titular de la Direcció General de Política Comercial i Seguretat Econòmica.»

Setze. Els apartats 1 i 2 de l'article 65 es modifiquen en els termes següents:

«1. Es crea el Comitè d'Intel·ligència Financera que, amb caràcter general, ha d'impulsar l'activitat d'anàlisi i intel·ligència financeres del Servei Executiu de la Comissió i ha de ser el fòrum on coordinar l'anàlisi de risc que esmenta l'article 44.2.*ñ* de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a fi de detectar, avaluar, comprendre i atenuar els riscos de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, així com els riscos de no aplicació i elusió de les sancions i contramesures financeres internacionals. En particular, el Comitè d'Intel·ligència Financera ha d'exercir les funcions següents:

a) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, els criteris generals de difusió dels informes d'intel·ligència financera.
b) Facilitar la retroalimentació al Servei Executiu de la Comissió de les institucions receptores sobre els informes d'intel·ligència financera.
c) Establir, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, un procediment de valoració per les institucions receptores dels informes d'intel·ligència financera.
d) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, orientacions i directrius generals en matèria d'anàlisi i intel·ligència financeres.
e) Coordinar les accions d'anàlisi de riscos en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, així com els riscos de no aplicació i elusió de les sancions i contramesures financeres internacionals, i vetllar perquè aquestes anàlisis es mantinguin actualitzades i rellevants, i els recursos s'utilitzin de forma eficient per mitigar els riscos identificats. Amb aquesta finalitat, el Comitè d'Intel·ligència Financera pot fer recomanacions al Servei Executiu de la Comissió sobre el Pla anual d'inspecció dels subjectes obligats.
f) Establir els mecanismes adequats per proporcionar informació sobre els riscos identificats a les autoritats competents i als subjectes obligats, directament o mitjançant les seves associacions professionals. Aquesta informació s'ha d'incorporar pels subjectes obligats a les anàlisis de risc a què fa referència l'article 32.
g) Proposar a la Comissió l'adopció de mesures de mitigació dels riscos identificats.
h) Dur a terme estudis de tipologies en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, així com de no aplicació i elusió de les sancions i contramesures financeres internacionals, i recolzar-se en l'anàlisi estratègica que efectuï el Servei Executiu de la Comissió.
i) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, orientacions i directrius als subjectes obligats en matèria de comunicació d'operacions per indici.
j) Orientar i instruir l'actuació del Grup de Treball de Control d'Efectiu o d'altres grups la creació dels quals es pugui decidir pel Comitè d'Intel·ligència Financera.

2. El Comitè d'Intel·ligència Financera s'ha d'integrar pels vocals següents:

a) La persona titular de la Direcció General del Tresor i Política Financera, que ha d'exercir la Presidència.
b) Una persona en representació de la Fiscalia antidroga.
c) Una persona en representació de la Fiscalia contra la corrupció i la criminalitat organitzada.
d) Una persona en representació de la Fiscalia de l'Audiència Nacional.
e) Una persona en representació del Banc d'Espanya.
f) Una persona en representació de la Direcció General de la Policia.
g) Una persona en representació de la Direcció General de la Guàrdia Civil.
h) Una persona en representació del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

i) Una persona en representació del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

j) Una persona en representació del Centre Nacional d'Intel·ligència.

k) Una persona en representació del Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat.

l) La persona titular de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió.

m) La persona titular de la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals dependent de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

n) Una persona en representació de la Subdirecció General de Comerç Internacional de Material de Defensa i Doble Ús.

o) Una persona en representació de la Direcció de la Policia Autònoma Basca – Ertzaintza.

p) Una persona en representació de la Direcció General de la Policia de la Generalitat de Catalunya.

q) Una persona en representació de la Direcció de la Policia Foral de Navarra.

r) Una persona en representació del Consell General del Poder Judicial.

La condició de membre del Comitè d'Intel·ligència Financera no requereix la condició prèvia de membre del ple de la Comissió. Els representants designats per les diferents institucions o els seus suplents han de tenir el rang, almenys, de subdirector general o equivalent.»

Disset. S'introdueix un nou article 66 *bis* en els termes següents:

«Article 66 *bis*. *Estadístiques.*

1. Durant el primer semestre de l'any, amb la col·laboració de totes les autoritats amb competències en la matèria, la Secretaria de la Comissió ha d'elaborar les estadístiques en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme referides a l'any previ a què fa referència l'article 44.2.*n* de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

2. Les estadístiques esmentades han de ser completes, i abastar tant l'àmbit preventiu com el repressiu i contenir, com a mínim:

a) Les dades relatives a la grandària i la importància dels diferents sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, en particular el nombre de persones físiques i jurídiques i la importància econòmica de cada sector.

b) Les dades relatives a la fase d'informació o fase d'investigació i la fase judicial dels delictes de blanqueig de capitals, finançament del terrorisme i delictes precedents, en particular:

1r El nombre de comunicacions d'operacions sospitoses efectuades a la Unitat d'Intel·ligència Financera (d'ara endavant, UIF) i el seguiment fet a les comunicacions esmentades;

2n la informació sobre les transferències físiques transfrontereres d'efectiu transmesa al Servei Executiu de la Comissió de conformitat amb l'article 9 del Reglament (UE) 2018/1672, juntament amb el seguiment fet a la informació presentada, així com les dades procedents de les actuacions de control d'efectiu, decomisos i actuacions duaneres que proveeixi l'AEAT;

3r el nombre d'assumptes i persones físiques i jurídiques investigades en fase policial;

4t el nombre de persones físiques i jurídiques investigades en fase judicial;

5è el nombre de persones físiques i jurídiques condemnades per delictes de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme;

6è els tipus de delictes precedents identificats d'acord amb l'article 2 de la Directiva (UE) 2018/1673 del Parlament Europeu i del Consell;

7è el valor en euros dels béns embargats, confiscats o decomissats en els termes que estableix l'article 28 de la Directiva (UE) 2024/1260.

Correspon a la Comissió Nacional d'Estadística Judicial aportar la informació relativa als punts 4t al 7è.

c) El nombre i el percentatge de comunicacions d'operacions sospitoses que hagin donat lloc a la difusió a altres autoritats competents, així com el nombre i el percentatge de comunicacions que hagin donat lloc a noves investigacions.

d) El nombre de sol·licituds transfrontereres d'informació que el Servei Executiu de la Comissió hagi dut a terme, rebut, denegat i contestat totalment o parcialment, desglossades per país.

e) El nombre de sol·licituds d'assistència judicial mútua, així com altres sol·licituds internacionals d'informació relatives a matèries com ara la titularitat real o la informació sobre comptes bancaris, rebudes o trameses als homòlegs d'altres països, desglossades per autoritat competent i país.

f) El nombre d'accions de supervisió *in situ* i a distància, per sector de subjecte obligat.

g) El nombre d'infraccions constatades amb motiu de les accions de supervisió i les sancions pecuniàries, incloent-hi les multes coercitives i altres mesures administratives sancionadores o de gravamen imposades arran dels procediments instruïts per la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

h) El nombre i el tipus d'infraccions detectades en relació amb les obligacions de titularitat real en els termes que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

i) El nombre de discrepàncies comunicades al Registre central de titularitats reals, així com el nombre de comprovacions dutes a terme per la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública.

j) Les sol·licituds d'accés al Registre central de titularitats reals exercides per persones amb un interès legítim sobre la base de l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i el percentatge de sol·licituds d'accés a la informació denegades en cada categoria de persones amb un interès legítim, així com un resum de les categories de persones amb un interès legítim a qui s'hagi concedit accés a la informació sobre la titularitat real.

k) El nombre de cerques fetes per les autoritats competents en el fitxer de titularitats financeres, desglossades per categoria d'autoritat competent, així com el nombre de cerques fetes en aquest fitxer per altres unitats d'intel·ligència financera i autoritats de supervisió estrangeres mitjançant el sistema d'interconnexió de registres de comptes bancaris, un cop es posi en marxa la interconnexió.

l) El valor dels fons o altres actius immobilitzats, desglossats per tipus, en l'aplicació de les sancions i contramesures financeres internacionals.

m) Els recursos humans assignats a la Secretaria de la Comissió, al Servei Executiu de la Comissió, a altres supervisors, si s'escau, i a les autoritats competents per a l'aplicació i el compliment de les sancions i contramesures financeres internacionals.»

Divuit. L'apartat 7 de l'article 67 queda redactat de la manera següent:

«7. La persona titular de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió ha d'exercir la direcció de tot el personal que presti serveis en el Servei esmentat, independentment del sistema d'adscripció o dependència orgànica.

El seu nomenament s'ha de fer a proposta de la persona titular de la Presidència de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries entre persones amb capacitat, preparació tècnica i experiència

suficients per exercir les funcions pròpies d'aquest càrrec, després d'una consulta al Banc d'Espanya. El mandat té una durada de sis anys i no és renovable, i pot cessar només per les causes següents:

a) finalització del període per al qual la persona va ser nomenada, cas en què ha de continuar en l'exercici de les seves funcions fins al nomenament de qui hagi de succeir-la per un període que no pot excedir de sis mesos des de l'expiració del seu mandat;
b) renúncia acceptada per la Comissió;
c) estar incursa en alguna causa d'incompatibilitat;
d) incapacitat sobrevinguda per exercir-ne les funcions;
e) condemna per delictes de blanqueig de capitals, finançament del terrorisme o els tipus de delictes subjacents identificats d'acord amb l'article 2 de la Directiva (UE) 2018/1673 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2018, relativa a la lluita contra el blanqueig de capitals mitjançant el dret penal;
f) incompliment greu de les obligacions.

Una vegada nomenada de conformitat amb el que disposa l'article 44.2.*d* de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i el segon paràgraf d'aquest apartat, la persona titular de la Direcció ha de percebre les seves retribucions, que s'han de fixar per la Comissió, amb càrrec al pressupost del Servei Executiu de la Comissió a què es refereix l'article 45.3, paràgraf quart de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. En els casos en què la persona titular de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió sigui un empleat del Banc d'Espanya, s'ha d'aplicar el règim que preveu l'article 45.3, paràgraf tercer de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Així mateix, el personal que es contracti pel Servei Executiu de la Comissió ha de percebre les seves retribucions amb càrrec al pressupost del Servei Executiu de la Comissió, i queda vinculat a aquest Servei per una relació de dret laboral. Els procediments de contractació, que han d'exigir l'autorització prèvia de la Comissió, han de tenir caràcter competitiu i s'han de basar en els principis de mèrit i capacitat.

El Banc d'Espanya, a proposta de la Comissió, pot destinar al Servei Executiu de la Comissió els empleats que s'estimin necessaris per exercir les funcions que se li encomanen. Els empleats del Banc d'Espanya destinats al Servei Executiu de la Comissió han de mantenir la relació laboral amb el Banc d'Espanya, i s'han de regir per la seva normativa específica.»

Dinou. S'afegeix un nou article 67 *bis* amb la redacció següent:

«Article 67 *bis*. *Transmissió d'informació a subjectes obligats.*

1. El Servei Executiu de la Comissió, en exercici de les funcions de supervisió que té assignades, ha de posar a disposició dels subjectes obligats la informació següent i garantir-ne la divulgació:

a) L'avaluació de riscos en l'àmbit de la Unió Europea efectuada per la Comissió Europea, l'anàlisi nacional de riscos i les anàlisis sectorials que s'efectuïn en l'àmbit nacional,
b) Les directrius, les recomanacions i els dictàmens pertinents emesos per l'ALBC de conformitat amb els articles 54 i 55 del Reglament (UE) 2024/1620;
c) La informació sobre tercers països identificats de conformitat amb el capítol III, secció 2 del Reglament (UE) 2024/1624;
d) Totes les orientacions i els informes redactats per l'Autoritat de Lluita contra el Blanqueig de Capitals (d'ara endavant, ALBC), el Servei Executiu de la Comissió o qualsevol altra autoritat competent o organismes internacionals i altres organismes de normalització en relació amb els mètodes de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme que es poden aplicar a un sector, i les indicacions que

puguin facilitar la identificació d'operacions o activitats en risc de vincular-se al blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme en aquest sector, així com directrius sobre les obligacions de les entitats obligades relatives a les sancions i contramesures financeres internacionals.

2. El Servei Executiu de la Comissió ha de posar a disposició dels subjectes obligats de forma immediata la informació relativa a les persones o entitats designades sobre les quals les resolucions del Consell de Seguretat de Nacions Unides, els reglaments de la Unió Europea o els acords del Consell de Ministres hagin establert una mesura restrictiva, i comunicar-la als representants designats per part dels subjectes obligats.

3. El que preveuen els apartats anteriors s'ha d'entendre sens perjudici de l'obligació que els subjectes obligats tenen de conèixer i aplicar tota la informació referida en aquest article, des que aquesta s'hagi posat a disposició del públic.»

Vint. S'afegeix un article 67 *ter* amb la redacció següent:

«Article 67 *ter*. *Anàlisi nacional de riscos.*

1. L'anàlisi de riscos que preveu l'article 44.2.*ñ* de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, ha de tenir com a objecte detectar, avaluar, comprendre i atenuar els riscos de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, així com els riscos de no aplicació i elusió de les sancions i contramesures financeres internacionals, i determinar, si s'escau, el nivell de risc dels diferents sector o àmbits. La seva elaboració ha de prendre en consideració l'anàlisi supranacional de riscos de la Unió Europea i l'Estratègia de seguretat nacional i s'ha d'actualitzar cada quatre anys com a màxim, o en qualsevol moment en què s'apreciïn variacions en els riscos de sectors específics.

2. L'anàlisi s'ha d'elaborar pel Servei Executiu de la Comissió en l'exercici de les seves funcions, sota la coordinació de la Secretaria de la Comissió, que ha de canalitzar les aportacions tant de les autoritats públiques representades al si de la Comissió com del sector privat.

3. L'anàlisi nacional de riscos ha de servir com a base de la política nacional en la matèria, i determinar l'assignació i la priorització dels recursos, així com les actuacions legislatives que es puguin adoptar, i servir de base per a les estratègies nacionals respectives en matèria de blanqueig de capitals, finançament del terrorisme i finançament de la proliferació. A aquest efecte, la Comissió Nacional de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries és l'òrgan competent per elaborar l'Estratègia nacional contra el blanqueig de capitals.

4. L'anàlisi nacional de riscos ha de contenir com a mínim:

a) L'estructura institucional i l'organització del règim de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, incloent-hi totes les autoritats amb competències en la matèria.

b) Els mecanismes de cooperació amb homòlegs dins de la Unió o a tercers països.

c) Els recursos humans i financers assignats.

d) L'anàlisi dels riscos de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme associats a cada tipus de persona jurídica establerta al seu territori i a cada tipus d'instrument jurídic que estigui regit pel dret nacional, que estigui administrat al seu territori o els fiduciaris –o les persones que tinguin posicions equivalents en instruments jurídics anàlegs– del qual resideixin al seu territori, incloent-hi una comprensió de l'exposició a riscos derivats de les persones jurídiques i els instruments jurídics estrangers.

e) L'anàlisi de riscos associats als moviments transfronterers d'efectiu, mercaderies i mitjans de pagament, la qual s'ha d'elaborar per l'AEAT i s'ha d'integrar pel Servei Executiu de la Comissió en el document conjunt.

5. L'anàlisi i les seves actualitzacions s'han de posar a disposició de la Comissió Europea, l'ALBC i els altres estats membres, així com dels subjectes obligats, perquè se les tingui en compte en l'elaboració de les seves pròpies avaluacions de riscos. De la mateixa manera, s'ha de publicar una versió resumida, sense informació classificada i que no permeti identificar cap persona física o jurídica, a la pàgina web dels òrgans de suport de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.»

Vint-i-u. S'hi incorpora un article 67 *quater* amb la redacció següent:

«Article 67 *quater*. *Informe anual del Servei Executiu de la Comissió.*

Durant el primer semestre de l'any, el Servei Executiu de la Comissió ha d'elaborar i publicar un informe anual que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

a) Estadístiques relatives a la informació com a Unitat d'Intel·ligència Financera:

1r Comunicacions per indici rebudes per part dels subjectes obligats, així com el seguiment fet a aquestes comunicacions.
2n Comunicacions rebudes dels registres centrals.
3r Difusions d'informació a les autoritats competents, així com el seguiment fet a aquestes difusions.
4t Sol·licituds enviades i rebudes d'altres unitats d'intel·ligència financera estrangeres;
5è Sol·licituds enviades i rebudes per part d'autoritats competents.
6è Recursos humans assignats al Servei Executiu de la Comissió en les seves funcions d'unitat d'intel·ligència financera.
7è Dades sobre transferències físiques transfrontereres de diners en efectiu transmeses per les autoritats duaneres de conformitat amb l'article 9 del Reglament (UE) 2018/1672.
8è Informació sobre les tendències i les tipologies que es derivin dels informes difosos a altres autoritats competents. Aquesta informació en cap cas no ha de poder permetre la identificació de cap persona física o jurídica.

b) Estadístiques relatives a les competències derivades de la supervisió de la prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i del compliment de les sancions financeres internacionals:

1r Les categories de subjectes obligats sota supervisió i el nombre de subjectes obligats per categoria.
2n La descripció de les competències encomanades al Servei Executiu de la Comissió en qualitat de supervisor i de les tasques assignades.
3r Les activitats de supervisió dutes a terme, així com les principals troballes d'aquestes activitats. Aquesta informació en cap cas no ha de poder permetre la identificació de cap subjecte obligat.
A aquest efecte, s'ha d'integrar, a més, la informació relativa a les sancions imposades en els procediments sancionadors instruïts per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.
4t Recursos humans assignats al Servei Executiu, en les seves funcions d'autoritat supervisora.»

Vint-i-dos. L'article 68 es modifica en els termes següents:

«Article 68. *Unitats policials adscrites al Servei Executiu de la Comissió.*

1. Queden adscrites al Servei Executiu de la Comissió les unitats policials competents en matèria de blanqueig de capitals, finançament del terrorisme i finançament de la proliferació del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil.

Les policies autonòmiques poden sol·licitar l'adscripció dels funcionaris que considerin necessaris al Servei Executiu de la Comissió, amb la subscripció del conveni corresponent amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries que ha de regular les relacions entre ambdues autoritats. En funció del nombre d'efectius i de la seva especialització, es poden constituir o no en unitat adscrita o integrar en les unitats d'anàlisi mateixes del Servei Executiu de la Comissió.

2. Les unitats policials adscrites, sota la dependència funcional de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió, han de col·laborar en l'exercici de les funcions d'anàlisi i intel·ligència financera que atribueix al Servei Executiu de la Comissió l'article 46 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

En l'exercici de les funcions de policia judicial, les unitats policials adscrites que regula el paràgraf primer de l'apartat 1 es regeixen pel que estableix l'article 31.1 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat. Els funcionaris i les unitats policials autonòmiques que s'adscriguin d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 es regeixen per la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, i per la normativa autonòmica en els termes que els sigui aplicable.

3. El Ministeri de l'Interior, a proposta de la Comissió, ha de destinar, a les unitats policials adscrites al Servei Executiu de la Comissió, els funcionaris del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil que s'estimin necessaris per exercir les funcions encomanades a les aquestes unitats.»

Vint-i-tres. S'afegeix un nou article 68 *bis* amb la redacció següent:

«Article 68 *bis*. *Unitats de l'Administració General de l'Estat adscrites al Servei Executiu de la Comissió.*

Els departaments de l'Administració General de l'Estat competents en matèries connexes amb el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme i el finançament de la proliferació, en el marc de les normes d'estructura orgànica, poden adscriure al Servei Executiu de la Comissió els funcionaris que considerin necessaris, a proposta de la Comissió. En funció del nombre d'efectius i de la seva especialització, es poden constituir o no en unitat adscrita o integrar en les unitats mateixes del Servei Executiu de la Comissió. Aquests funcionaris, sota la direcció funcional de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió, han de col·laborar en l'exercici de les funcions que preveuen els apartats *e* a *j* de l'article 45 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.».

Vint-i-quatre. S'afegeix un nou article 68 *ter* en els termes següents:

«Article 68 *ter*. *Adscripció del personal estatutari del Centre Nacional d'Intel·ligència al Servei Executiu de la Comissió.*

El Centre Nacional d'Intel·ligència pot sol·licitar l'adscripció dels membres del seu personal estatutari que consideri necessaris al Servei Executiu de la Comissió. Amb aquesta finalitat, ha de subscriure el conveni corresponent amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, que ha de regular les relacions entre tots dos. En funció del nombre d'efectius i de la seva especialització, es poden constituir o no en unitat adscrita o integrar en les unitats mateixes del Servei Executiu de la Comissió. Aquest personal, sota la direcció funcional de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió, ha de col·laborar en l'exercici de les funcions que es determinin al conveni esmentat.»

**Article sisè.** *Modificació del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

L'apartat 1 de l'article 84 del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, queda modificat de la manera següent:

«1. D'acord amb el que disposen els articles 61 i 62.1.*e* de la Llei 10/2014, de 26 de juny, en l'exercici de la col·laboració amb autoritats supervisores d'altres països, el Banc d'Espanya ha de facilitar tota la informació pertinent que li sol·licitin aquestes autoritats i, en tot cas, d'ofici, la informació que pugui influir de forma significativa en l'avaluació de la solidesa financera d'una entitat de crèdit o una entitat financera d'un altre Estat.

En particular, la informació a què es refereix el primer paràgraf inclou:

a) L'estructura jurídica i l'estructura de govern d'un grup consolidable d'entitats de crèdit, incloent-hi l'estructura organitzativa, en relació amb tots els ens regulats i no regulats, les filials no regulades i les sucursals significatives pertanyents al grup, i les empreses matrius, de conformitat amb les obligacions relatives a vincles estrets i els procediments de govern corporatiu que han de complir les entitats tant en base individual com consolidada o subconsolidada.

a *bis*) Les autoritats competents dels ens regulats del grup;

b) Els procediments per a la recollida d'informació dels ens d'un grup i la seva comprovació.

c) Evolucions adverses en entitats o altres empreses d'un grup que puguin afectar greument les entitats de crèdit.

d) Sancions per infraccions greus o molt greus i mesures excepcionals adoptades pel Banc d'Espanya, incloent-hi la imposició d'un requeriment específic de recursos propis d'acord amb l'article 68.2.*a* de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i la imposició de qualsevol limitació de l'ús del mètode de mesura avançada per calcular els requeriments de recursos propis d'acord amb l'article 312.2 del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny.»

**Article setè.** *Modificació del Reial decret 1012/2015, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i pel qual es modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit.*

El Reial decret 1012/2015, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i pel qual es modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 49 queda redactat de la manera següent:

«1. El FROB ha de determinar anualment, d'acord amb el que preveu el Reglament delegat (UE) 2015/63 de la Comissió, de 21 d'octubre de 2014, pel qual es completa la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, o qualssevol altres reglaments posteriors que es puguin dictar en substitució d'aquest, pel que fa a les contribucions *ex ante* als mecanismes de finançament de la resolució, la contribució total que el conjunt d'entitats obligades ha de fer al fons de resolució nacional i les contribucions ordinàries que ha d'abonar cadascuna de les entitats durant aquest any, tenint en compte la informació de què disposi i la que pugui requerir a les entitats a aquest efecte.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 79 queda redactat de la manera següent:

«1. Les entitats de resolució han de complir els requeriments que estableixen els articles 70 a 78 en base consolidada en l'àmbit del grup de resolució.

Les entitats exemptes, de conformitat amb l'article 44 *quater* de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de l'obligació de complir amb el requeriment mínim de fons propis i passius admissibles que preveu l'article 44.1 d'aquesta Llei, no formen part de la consolidació en l'àmbit del grup de resolució que preveu el paràgraf anterior.»

**Article vuitè.** *Modificació del Reial decret 164/2019, de 22 de març, pel qual s'estableix un règim gratuït de comptes de pagament bàsics en benefici de persones en situació de vulnerabilitat o amb risc d'exclusió financera.*

L'apartat 2 de l'article 4 del Reial decret 164/2019, de 22 de març, pel qual s'estableix un règim gratuït de comptes de pagament bàsics en benefici de persones en situació de vulnerabilitat o amb risc d'exclusió financera, queda modificat de la manera següent:

«2. Quan no es disposi de la documentació a què fa referència l'apartat 1, el client ha d'aportar un informe en què s'indiqui la composició de la unitat familiar o en què es motivi la idoneïtat per a l'accés a la gratuïtat d'un compte de pagament bàsic, segons el cas. Aquest informe ha de ser emès pels serveis socials de l'àmbit local en què el client estigui empadronat o hi tingui residència efectiva. En cas de ser víctima de tràfic o explotació sexual, es pot acreditar a través del model unificat d'acreditació expedit pels serveis socials o l'entitat especialitzada en la matèria.

De manera excepcional, les entitats sense ànim de lucre que formen part del Sistema nacional d'acollida i integració de persones sol·licitants i beneficiàries de protecció internacional i les entitats del tercer sector d'acció social poden aportar informació sobre la situació de risc d'exclusió financera, incloent-hi informació sobre els ingressos o el patrimoni del sol·licitant, amb la finalitat de facilitar l'accés del client a un compte de pagament bàsic gratuït.

Aquestes entitats han de presentar davant l'entitat de crèdit una declaració responsable que indiqui que han obtingut el reconeixement de la condició d'entitat del tercer sector d'acció social de l'Administració General de l'Estat, o que estan inscrites degudament en el Registre estatal d'entitats del tercer sector d'acció social que regula la Llei 43/2015, de 9 d'octubre, del tercer sector d'acció social, o que disposen d'una autorització vigent per prestar serveis mitjançant l'acció concertada del Sistema d'acollida de protecció internacional o del Programa d'atenció humanitària, i que compleixen tots els requisits legals exigibles, o que són les entitats del tercer sector d'acció social col·laboradores amb l'Administració General de l'Estat d'acord amb el que disposa el Reial decret 592/2026, de 15 de juliol, pel qual es regula el règim jurídic de les entitats del tercer sector d'acció social col·laboradores amb l'Administració General de l'Estat.

Les entitats de crèdit han d'acceptar la declaració responsable, llevat que presentin indicis raonables de falsedat, i tenir en compte la informació proporcionada per les entitats sense ànim de lucre i les entitats del tercer sector d'acció social a què fa referència aquest apartat a l'hora d'acceptar o denegar una sol·licitud d'obertura d'un compte de pagament bàsic gratuït.»

**Article novè.** *Modificació del Reial decret 813/2023, de 8 de novembre, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de la resta d'entitats que presten serveis d'inversió*

El Reial decret 813/2023, de 8 de novembre, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de la resta d'entitats que presten serveis d'inversió, queda modificat de la manera següent:

U. L'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 42 queda sense contingut.

Dos. La disposició final tercera queda redactada amb el contingut següent:

«Disposició final tercera. *Habilitacions normatives.*

1. La persona titular del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa i, amb la seva habilitació expressa, la CNMV, en els supòsits en què no tingui atribuïda de forma expressa aquesta competència en aquest Reial decret, poden dictar totes les disposicions que considerin necessàries per executar degudament aquest Reial decret.

2. En el marc del que disposen els articles 52 i 53 d'aquest Reial decret, s'habilita la CNMV per concretar i implantar els requisits del sistema de govern corporatiu en funció de la grandària de l'entitat, la complexitat en la gestió dels seus riscos i la naturalesa dels serveis d'inversió prestats per les empreses que presten serveis d'inversió, així com per detallar les tasques que cal executar per les funcions de gestió de riscos, compliment normatiu i auditoria interna.»

**Article desè.** *Modificació del Reial decret 814/2023, de 8 de novembre, sobre instruments financers, admissió a negociació, registre de valors negociables i infraestructures de mercat.*

El Reial decret 814/2023, de 8 de novembre, sobre instruments financers, admissió a negociació, registre de valors negociables i infraestructures de mercat, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 34, amb el contingut següent:

«4. Un dipositari central de valors pot mantenir un compte on s'anoti, de manera global, el saldo de valors d'una emissió per a la qual se li hagi atribuït el registre comptable i que, a cada moment, s'hagi dipositat en un dipositari central de valors localitzat fora de la Unió Europea. Aquest compte no ha d'atribuir cap títol de legitimació sobre els saldos que s'hi anoten i s'ha de mantenir als mers efectes de control de la integritat de l'emissió, segons el que disposen els articles 37 del Reglament 909/2014, de 23 de juliol, i els articles 8.1 i 15.3 de la Llei 6/2023, de 17 de març.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 63, amb el contingut següent:

«5. La verificació que preveu l'article 63.1.*b* de la Llei 6/2023, de 17 de març, en relació amb l'admissió a negociació de valors no participatius en mercats regulats, s'entén limitada a la comprovació del compliment dels requisits exigibles i de la suficiència formal de la documentació presentada i en cap cas no determina responsabilitat d'aquest organisme rector per la falta de veracitat de la informació que hi conté.»

**Article onzè.** *Modificació del Reial decret 815/2023, de 8 de novembre, pel qual es desplega la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió, en relació amb els registres oficials de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la cooperació amb altres autoritats i la supervisió d'empreses de serveis d'inversió.*

El Reial decret 815/2023, de 8 de novembre, pel qual es desplega la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió, en relació amb els registres oficials de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la cooperació amb altres autoritats i la supervisió d'empreses de serveis d'inversió, queda modificat de la manera següent:

U. La lletra *j* de l'article 2 queda redactada de la manera següent:

«j) Un registre en què, de conformitat amb el que disposa l'article 334 de la Llei 6/2023, de 17 de març, s'han de fer constar les sancions imposades en els últims cinc anys per la comissió d'infraccions greus, molt greus i les tipificades en les lletres *a* i *d* de l'article 310 d'aquesta Llei a les persones físiques i jurídiques subjectes a l'àmbit de supervisió, inspecció i sanció que preveu el títol IX de la Llei esmentada.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 1 de l'article 19, amb el contingut següent:

«Com a excepció del que disposa l'apartat *e*, quan la CNMV supervisi en base individual més d'una societat d'inversió dins d'un grup, li correspon la supervisió en base consolidada quan la suma del total dels balanços de les societats supervisades per la CNMV sigui superior a la suma del total dels balanços de les societats d'inversió del grup supervisades en base individual per qualsevol altra autoritat competent.»

**Disposició addicional única.** *Mandat del director del Servei Executiu de la Comissió.*

La limitació del mandat del director del Servei Executiu de la Comissió que introdueix l'apartat 7 de l'article 67 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, és aplicable a la persona que exerceixi aquesta funció en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. No obstant això, el període durant el qual en pot continuar exercint les funcions fins al nomenament de qui l'hagi de succeir pot ser de dotze mesos des de l'expiració del mandat.

**Disposició transitòria primera.** *Règim transitori per a la comprovació de la identitat en l'àmbit del joc.*

1. Els jugadors que estiguin registrats en el sistema de joc d'un operador abans de l'entrada en vigor de l'obligació de comprovar la coincidència entre el titular del compte de joc i el mitjà de pagament utilitzat en aquest compte, que preveu l'article 21.2 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, aprovat pel Real decret 304/2014, de 5 de maig, en la redacció que en fa l'apartat cinc de l'article cinquè d'aquesta Llei, han de disposar d'un termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor per fer els canvis oportuns que permetin efectuar aquesta comprovació. Durant aquest període de temps, poden continuar dipositant fons amb els mitjans de pagament que tinguin establerts, així com continuar participant en els jocs oferts per l'operador, però no poden retirar els premis que hi hagin obtingut.

2. Un cop transcorregut el període transitori de sis mesos sense que s'hagi verificat el compliment d'aquesta obligació, els operadors han de resoldre el contracte unilateralment i han de comunicar aquest fet a la Direcció General d'Ordenació del Joc. En aquests casos, els operadors han de procedir a la devolució dels saldos existents, incloent-hi els premis que no s'hagin pagat per aplicació del que preveu el paràgraf anterior, tot això sens perjudici de les obligacions que siguin aplicables en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

3. Els operadors de joc han de disposar del mateix període transitori de sis mesos per fer les adaptacions que requereixin els seus sistemes tècnics de joc.

**Disposició transitòria segona.** *Termini d'adaptació per designar un representant davant el Servei Executiu de la Comissió.*

Els subjectes obligats compresos en els apartats *i* a *u*, ambdós inclusivament, de l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, que, amb inclusió dels agents, ocupin menys de 10 persones i el volum de negocis anual dels quals o el balanç general anual dels quals no superi els 2 milions d'euros han de disposar d'un termini de nou mesos, a comptar des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per comunicar al Servei Executiu de la Comissió el nomenament del seu representant, d'acord amb el que estableix l'article 35 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

**Disposició transitòria tercera.** *Règim transitori per utilitzar els mitjans d'identificació electrònica.*

Les modificacions operades per l'article cinquè, apartats tres i sis, en els articles 6.1.*a* i 28 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, són aplicables en el termini de divuit mesos des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquest Reial decret.

**Disposició derogatòria única.** *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

**Disposició final primera.** *Títol competencial.*

1. Els articles primer i segon d'aquest Reial decret es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.
2. Els articles tercer a onzè s'emparen en els mateixos títols competencials invocats en les normes objecte de modificació.
3. La disposició addicional única i la disposició transitòria segona es dicten a l'empara de les competències 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució, ja que atribueixen a l'Estat les competències sobre bases de l'ordenació del crèdit i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.
4. La disposició transitòria primera s'empara en les competències 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució, ja que atribueixen a l'Estat les competències sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurança, i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

**Disposició final segona.** *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

S'incorpora parcialment la Directiva 2024/1640 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2024, relativa als mecanismes que han d'establir els estats membres a l'efecte de la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, per la qual es modifica la Directiva (UE) 2019/1937 i es modifica i deroga la directiva (UE) 2015/849.

**Disposició final tercera.** *Habilitació normativa.*

S'habilita el ministre d'Economia, Comerç i Empresa per determinar, mitjançant una ordre ministerial, la disponibilitat i els mitjans tecnològics necessaris per executar les modificacions operades per l'article cinquè, apartats tres i sis, en els articles 6.1.*a* i 28 del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

**Disposició final quarta.** *Entrada en vigor i aplicabilitat.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

7 d'octubre de 2026.

FELIPE R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre d'Economia, Comerç i Empresa,

CARLOS CUERPO CABALLERO